Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kolmas koda)

10. juuli 2013*

Ühenduse kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Ühenduse kujutismärk MEMBER OF €e euro experts — Absoluutne keeldumispõhjus — Euroopa Liidu ja tema tegevusvaldkondade embleemid — Euro tähis — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt i

Kohtuasjas T-3/12,

Heinrich Kreyenberg, elukoht Ratingen (Saksamaa), esindaja: advokaat J. Krenzel,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindaja: A. Poch,

kostja,

teine pool Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikoja menetluses

Euroopa Komisjon,

mille ese on hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti teise apellatsioonikoja 5. oktoobri 2011. aasta otsuse (asi R 1804/2010-2) peale, mis käsitleb Euroopa Komisjoni ja Heinrich Kreyenbergi vahelist kaubamärgi kehtetuks tunnistamise menetlust,

ÜLDKOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja esimees O. Czúcz, kohtunikud I. Labucka ja D. Gratsias (ettekandja),

kohtusekretär: M. E Coulon,

arvestades 3. jaanuaril 2012 Üldkohtu kantseleisse saabunud hagiavaldust,

arvestades 18. mail 2012 Üldkohtu kantseleisse saabunud vastust,

arvestades 23. augustil 2012 Üldkohtu kantseleisse saabunud repliiki,

arvestades 12. detsembril 2012 Üldkohtu kantseleisse saabunud vasturepliiki,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

arvestades asjaolu, et ühe kuu jooksul alates pooltele teatise kättetoimetamisest kirjaliku menetluse lõpetamise kohta ei olnud nad esitanud taotlust kohtuistungi määramiseks, ning otsustades ettekandja-kohtuniku ettekande ja Üldkohtu kodukorra artikli 135a alusel lahendada kohtuasi ilma suulise menetluseta,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

1 Hageja Heinrich Kreyenberg esitas 9. juulil 2007 Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet") nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146) (muudetud kujul) (asendatud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1)) alusel ühenduse kaubamärgi registreerimise taotluse.

2 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on järgmine kujutismärk:

3 Kaubad, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassidesse 9, 16, 35, 36, 39, 41, 42, 44 ja 45 ning vastavad neis klassides järgmisele kirjeldusele:

— klass 9: „andme- ja salvestisekandjad (nii salvestatud andmetega kui ilma); andmekandjad salvestatud tarkvaraga (klassis 9)";

— klass 16: „trükitooted";

— klass 35: „ärikonsultatsioonid; ärikorralduse alased konsultatsioonid";

— klass 36: „kindlustus; finantstehingud; rahatehingud; kinnisvaratehingud";

— klass 39: „transport (veondus); kaupade pakendamine ja ladustus; reisikorraldus";

— klass 41: „trükiste avaldamine (ka elektroonilisel kujul), v.a reklaam; koolitus; personaliarendus koolituse ja täiendusõppe kaudu; seminaride korraldamine ja läbiviimine";

— klass 42: „kvaliteedikontroll; tehniline ekspertiis; tehnilised ja tööstusuuringud; andmetöötlusprogrammide loomine";

— klass 44: „tervishoiu- ja veterinaarteenused; tervise ja iluteenused inimestele ja loomadele; põllumajandus-, aiandus- ja metsandusalased teenused";

— klass 45: „kohtuvaidlustes esindamine, turvateenused vara ja isikute kaitseks; kolmandate isikute poolt osutatavad isiklikku ja sotsiaalset laadi teenused individuaalsete vajaduste rahuldamiseks; õigusteenused”.

4 Ühenduse kaubamärgi taotlus avaldati 4. veebruari 2008. aasta väljaandes *Bulletin des marques communautaires* nr 5/2008.

5 Euroopa Ühenduste Komisjon saatis 25. aprillil 2008 määruse nr 40/94 artikli 41 (nüüd määruse nr 207/2009 artikkel 40) alusel ühtlustamisametile kirjalikud vastuväited, milles selgitatakse, millistel põhjustel tuleb tema arvates *ex officio* keelduda kõnealuse kaubamärgi registreerimisest.

6 Neid vastuväiteid arvestamata registreeriti kõnealune kaubamärk 4. augustil 2008 ühenduse kaubamärgina numbri 6110423 all.

7 Komisjon esitas 24. veebruaril 2009 määruse nr 40/94 artikli 55 (nüüd määruse nr 207/2009 artikkel 56) alusel vaidlusaluse kaubamärgi kehtetuks tunnistamise taotluse. Ta väidab, et nimetatud kaubamärgi registreerimine on vastuolus määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktidega h, i ja c (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid h, i ja c).

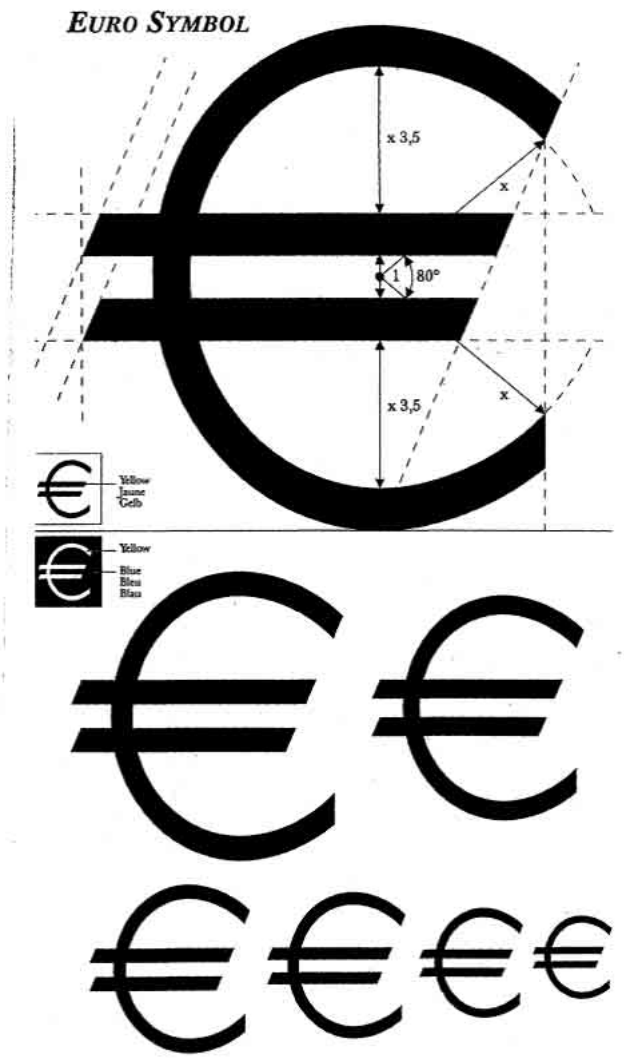
8 Komisjon põhjendas oma argumente määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti h kohta kõigepealt embleemidega, mis kannavad viitenumbreid QO 188 ja QO 189, millele Euroopa Nõukogu andis kaitse 4. oktoobril 1979. Need kaks embleemi on tema väitel nimelt kaitstud tööstusomandi kaitse konventsiooni, mis allkirjastati 20. märtsil 1883 Pariisis, vaadati viimati läbi 14. juulil 1967 Stockholmis ja mida muudeti 28. septembril 1979 (*Recueil des traités des Nations unies*, osa 828, nr 11851, lk 305; edaspidi „Pariisi konventsioon”), artikliga 6 *ter*.

9 Eelmises punktis nimetatud embleemid on Ülemaailmse Intellektuaalse Omandi Organisatsiooni rahvusvahelise büroo andmebaasi andmetel järgmised:

10 Seejärel viitas komisjon määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti i puudutavates argumentides ühisraha ehk euro tähisele, nagu see on esitatud komisjoni 23. juuli 1997. aasta teatises „Euro tähise kasutamise kohta” (KOM(97) 418) (edaspidi „teatis Euro tähise kasutamise kohta”):

11 Lõpuks märkis komisjon oma argumentides, mis käsitlevad määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c, et kõnealuses kaubamärgis täheringi kasutamine on suunatud avalikkuse eksitamisele selle kaubamärgiga tähistatud kaupade ja teenuste päritolu osas.

12 Tühistamisosakond lükkas kehtetuks tunnistamise taotluse 22. juuli 2010. aasta otsusega tagasi. Esiteks märkis ta, et kõnealuses kaubamärgis sisalduvat tähtedest poolringi ei taju avalikkus komisjoni viidatud embleemide jäljendamisena heraldika seisukohalt. Samuti lükkas tühistamisosakond tagasi väite määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti h rikkumise kohta. Teiseks asus ta seisukohale, et käsitletav kaubamärk ei sisalda euro tähise identset taasesitust, mistõttu ei ole rikutud määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti i. Kolmandaks leidis ta, et asjaolu et kõnealune kaubamärk võib eksitada avalikkust sellega tähistatavate kaupade ja teenuste päritolu osas, ei kujuta endast määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumist.

13 Komisjon esitas määruse nr 207/2009 artiklite 58–64 alusel 17. septembril 2010 hagi tühistamisosakonna otsuse peale. Ta väitis niisiis, et rikutud on määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkte h, i ja g.

14 Kõigepealt tuleb märkida, et oma argumentides, mis käsitlevad määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti h, ei viidanud komisjon enam nendele embleemidele, mida ta oli nimetanud kehtetuks tunnistamise taotluses. Seevastu tugineb ta Euroopa Keskpanga embleemile. See embleem, mis on alates 4. augustist 2004 kaitstud Pariisi konventsiooniga, on lisatud Ülemaailmse Intellektuaalse Omandi Organisatsiooni rahvusvahelise büroo andmebaasi viitenumbri QO 867 all ja vastab järgmisele kirjeldusele:

15 Komisjon kordas oma argumentides, mis puudutavad määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti i, sisuliselt kehtetuks tunnistamise taotlemisel esitatut.

16 Lõpuks võttis komisjon oma argumentides, mis käsitlevad määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti g, sisuliselt uuesti läbi eespool punktis 11 sama artikli lõike 1 punkti c kohta märgitu.

17 Ühtlustamisameti teine apellatsioonikoda tühistas 5. oktoobri 2011. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus") tühistamisosakonna otsuse ning tunnistas käsitletava kaubamärgi kehtetuks.

18 Esmalt sedastas ta, et hagi ei ole vastuvõetav osas, milles see põhineb määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti h sätetel, kuna komisjoni poolt nimetatud sätetele tuginedes ei ole viidatud embleemile varem osundatud. Seejärel märkis apellatsioonikoda, et avalikkus võib pidada käsitletavas kaubamärgis sisalduvat üht elementi identseks euro tähisega, samas kui teised elemendid, nagu näiteks tähtedest poolring, viitavad „ideele Euroopa Liidust". Lisaks tõi ta esile, et arvestades „Euroopa Liidu institutsioonide ja muude asutuste tegevusvaldkondadesse ja pädevusse kuuluvate teenuste ja kaupade mitmekülgsust" on võimalik, et need ühtivad kõnealuse kaubamärgiga tähistatud kaupade või teenustega. Neil kaalutlustel leidis apellatsioonikoda, et ei ole välistatud, et asjaomane avalikkus arvab, et hageja on seotud Euroopa Liidu institutsioonide ja asutustega. Sellist muljet tugevdab kaubamärgi sõnaline osa „member of euro experts", mis viitab apellatsioonikoja arvates ametlikult heakskiidetud ringkonnale. Apellatsioonikoda otsustas niisiis, et kõnealune kaubamärk tuleb tunnistada kehtetuks määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti i alusel, ilma et oleks vaja „hinnata muid kehtetuks tunnistamise taotluses esitatud põhjendusi".

Poolte nõuded

19 Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

20 Ühtlustamisamet palub Üldkohtul:

— jätta hagi rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

21 Oma hagi toetuseks esitab hageja kolm väidet.

22 Esiteks väidab ta, et kõnealuses kaubamärgis esitatud euro tähise kujutis ei kuulu määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktiga i keelatud kujutiste hulka.

23 Teiseks märgib ta, et isegi kui kõnealune euro tähise kujutis kuuluks selle keelu alla, siis puudub ikkagi seos ühelt poolt kõnealuse kaubamärgi ja teiselt poolt majandus- ja rahaliidu institutsioonide või täpsemalt Euroopa Liidu vahel.

24 Kolmandaks märgib ta, et kuigi apellatsioonikoda tunnistas vaidlustatud otsusega kõnealuse kaubamärgi kehtetuks üksnes määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti i alusel, rõhutab ta aga „teise võimalusena", et seda kaubamärki saab kehtetuks tunnistada vaid sama artikli lõike 1 punkti g alusel.

Sissejuhatavad märkused

25 Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõige 1 sätestab:

„Ei registreerita:

[…]

h) kaubamärke, mille kasutamiseks puudub pädeva asutuse luba ja mille registreerimisest tuleb keelduda Pariisi konventsiooni […] artikli 6 *ter* kohaselt;

i) kaubamärke, mis sisaldavad Pariisi konventsiooni artiklis 6 *ter* nimetamata tundemärke, embleeme või vapimärke, mis pakuvad avalikkusele erilist huvi, kui asjaomased asutused ei ole andnud oma nõusolekut nende registreerimiseks.

[…]".

26 Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõige 2 sätestab:

„Lõiget 1 kohaldatakse olenemata sellest, et registreerimata jätmise põhjused on ainult teatavas [liidu] osas."

27 Pariisi konventsiooni artikkel 6 *ter* sätestab:

„1.

a) [Käesoleva konventsiooni liikmesriigid] on kokku leppinud, et keeldutakse liidu riikide vappide, lippude ja teiste riiklike embleemide, nende poolt kehtestatud ametlike märkide ning kontroll- ja garantiimärkide, samuti kõige selle, mis heraldika seisukohalt on jäljendamine, kaubamärgina või kaubamärgi osana registreerimisest või et registreering tunnistatakse kehtetuks, ning et samuti keelatakse vastavate abinõudega nende kasutamine ilma pädevate organite loata.

b) Punktis a toodud sätted laienevad samal viisil selliste rahvusvaheliste ja valitsusvaheliste organisatsioonide lippudele, vappidele ja teistele embleemidele, mille liikmeks on üks või mitu liidu liikmesriiki ning selliste organisatsioonide nimetuste lühenditele ja nimetustele, välja arvatud need vapid, lipud, muud tunnused, nimetuste lühendid ja nimetused, mis on juba selliste kehtivate rahvusvaheliste kokkulepete objektiks, mille eesmärk on tagada nende kaitse.

c) [...] Liidu riigid ei ole kohustatud rakendama [eespool punktis b esitatud] sätteid, kui kasutamine või registreerimine, mida peetakse silmas punktis a, ei loo üldsuses muljet seose olemasolust antud organisatsiooni ja vappide, lippude, embleemide, nimetuse lühendite või nimetuste vahel ja kui see kasutamine või registreerimine ei ole ilmselt suunatud üldsuse eksitamisele kasutaja ja organisatsiooni vahel eksisteeriva seose suhtes.

[...]

3. […]

b) Käesoleva artikli [esimese] lõigu punktis b toodud sätteid kohaldatakse üksnes vappide, lippude ja teiste embleemide, rahvusvaheliste valitsustevaheliste organisatsioonide nimetuste lühendite ja nimetuste suhtes, millest on teatatud liidu riikidele Rahvusvahelise Büroo kaudu.

[...]".

28 Eeltoodust tuleneb, et määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt h koosmõjus Pariisi konventsiooni artikliga 6 *ter*, millele see viitab, kaitseb kaht liiki embleeme.

29 Esiteks keelab nimetatud säte riikide embleemide registreerimise mitte ainult kaubamärgina, vaid ka kaubamärgi osana, olenemata sellest, kas need embleemide kujutised on identsed või heraldika seisukohalt lihtsalt jäljendavad (Üldkohtu 5. mai 2011. aasta otsus kohtuasjas T-41/10: SIMS – École de ski internationale *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – SNMSF (esf école du ski français), kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 21, ja Üldkohtu 15. jaanuari 2013. aasta otsus kohtuasjas T-413/11: Welte-Wenu *vs.* komisjon (EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES), punkt 36).

30 Määramaks kindlaks, kas kaubamärk jäljendab heraldika seisukohalt mõnd embleemi, tuleb lähtuda selle embleemi heraldilisest kirjeldusest. Samas ei suuda kõiki kõnealuse kaubamärgi ja asjaomase embleemi vahelisi erinevusi, mida märkab heraldikakunsti asjatundja, ilmtingimata tajuda keskmine tarbija, kes teatud heraldiliste üksikasjade erinevusest hoolimata võib näha kaubamärgis kõnealuse embleemi jäljendust (eespool punktis 29 viidatud kohtuotsus EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES, punkt 37).

31 Teiseks keelab määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt h sellise kaubamärgi registreerimise, mis kujutab heraldika seisukohalt endast mõne rahvusvahelise valitsustevahelise organisatsiooni embleemi taasesitust või jäljendamist, tingimusel et embleemist on Pariisi konventsiooni liikmesriike teavitatud WIPO rahvusvahelise büroo kaudu. Seda keeldu kohaldatakse siiski üksnes Pariisi konventsiooni artikli 6 *ter* lõike 1 punktis c ette nähtud juhtudel, see tähendab kui asjaomane kaubamärk tervikuna loob avalikkusele mulje seose olemasolust ühelt poolt selle omaniku või kasutaja ja teiselt poolt asjaomase rahvusvahelise valitsustevahelise organisatsiooni vahel, või eksitab üldsust sellise seose olemasolu suhtes (eespool punktis 29 viidatud kohtuotsus EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES, punkt 59).

32 Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti i osas olgu märgitud, et selle alusel on keelatud registreerida kõnealuse määruse artikli 7 lõike 1 punktis h nimetamata embleeme sisaldavaid kaubamärke, see tähendab muid kui riikide või rahvusvaheliste valitsustevaheliste organisatsioonide embleeme sisaldavaid kaubamärke, millest korrapäraselt teavitatakse Pariisi konventsiooni liikmesriike, esiteks juhul, kui need embleemid pakuvad avalikkusele erilist huvi, ja teiseks, kui asjaomased asutused ei ole andnud oma nõusolekut nende registreerimiseks.

33 Oluline on välja selgitada, kas viimati nimetatud sätte alusel toimub kaitse andmine samadel tingimustel kui embleemidele, mis antakse määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti h alusel.

34 Selles küsimuses tuleb esiteks rõhutada, et määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt i ei piira otsesõnu embleemiga identsete kaubamärkide suhtes kehtestatud keelu kohaldamisala. Selle sätte sõnastus võimaldab seda tõlgendada nii, et see keelab mitte üksnes embleemi identse taasesituse, vaid ka selle jäljendamise kaubamärgis. Kui sellist tõlgendust ei järgitaks, siis väheneks pealegi märkimisväärselt määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti i kasulik mõju: piisaks kui mõnda embleemi veidi muudetakse, isegi vaid sellisele isikule märkamatult, kes ei ole heraldika asjatundja, et selle saaks registreerida kaubamärgina või osana kaubamärgist.

35 Teiseks tuleb rõhutada, et liidu õiguslooja ei ole teinud mingit täpsustust, et üksnes embleemi kujutisest koosneva kaubamärgi registreerimine oleks määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti i kohaselt keelatud. Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktis i tegusõna „sisaldama" kasutamisega on õiguslooja näidanud, et selles sättes esitatud tingimustel on keelatud määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktis h nimetamata embleemide kasutamine mitte üksnes kaubamärgina vaid kaubamärgi osana. See on pealegi kooskõlas nimetatud sätte kasuliku mõjuga, mille eesmärk on anda selles sättes viidatud embleemidele ulatuslikum kaitse.

36 Eespool punktides 34 ja 35 esitatud kaalutlustest tuleneb, et määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti i tuleb tõlgendada nii, et see keelab kaubamärgina ja selle osana registreerida sama määruse artikli 7 lõike 1 punktis h nimetamata embleeme sõltumata sellest, kas need embleemid on kujutatud identsel või vaid jäljendaval viisil.

37 Samas ei ole selline keed siiski tingimusteta.

38 Eespool punktis 31 on märgitud, et Pariisi konventsiooni liikmesriikidele teavitatud rahvusvaheliste valitsustevaheliste organisatsioonide embleeme kaitseb määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt h juhul, kui asjaomane kaubamärk tervikuna loob avalikkusele mulje seose olemasolust ühelt poolt selle omaniku või kasutaja ja teiselt poolt asjaomase rahvusvahelise valitsustevahelise organisatsiooni vahel. Kui määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktiga i antud kaitse võiks kõne alla tulla ka siis, kui viimati nimetatud tingimus ei ole täidetud, siis oleks kaitstuse tase kõrgem sama artikli lõike 1 punktiga h Pariisi konventsiooni liikmesriikidele teavitatud rahvusvaheliste valitsustevaheliste organisatsioonide embleemidele antud kaitsest.

39 Samas ei viita miski sellele, et liidu õiguslooja soovis määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti i kohastele embleemidele anda ulatuslikuma kaitse, kui sama määruse artikli 7 lõike 1 punktis h ette nähtud embleemidele, mistõttu ei saa määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktiga i antud kaitse ulatus olla laiem kui sama määruse artikli 7 lõike 1 punktiga h antav kaitse (vt selle kohta Euroopa Kohtu 16. juuli 2009. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-202/08 P ja C-208/08 P: American Clothing Associates *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet ja Siseturu Ühtlustamise Amet *vs*. American Clothing Associates, EKL 2009, lk I-6933, punkt 80).

40 Seetõttu tuleb asuda seisukohale, et määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktiga i embleemidele antavat kaitset saab kohaldada üksnes siis, kui eespool punktis 38 loetletud tingimused on täidetud, see tähendab, et kui sellist embleemi sisaldav kaubamärk tervikuna võib eksitada avalikkust seose suhtes ühelt poolt selle kaubamärgi omaniku või kasutaja ja teiselt poolt selle asutuse, millele asjaomane embleem viitab, vahel.

41 Nende sissejuhatavate märkuste alusel tuleb läbi vaadata hageja esitatud kolm väidet.

Esimene väide, mis puudutab määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti i

42 Esimeses väites, mille ta esitas esimese võimalusena, märgib hageja, et kõnealuses kaubamärgis esitatud euro tähise kujutis ei kuulu määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktiga i keelatud kujutiste hulka. See väide koosneb neljast osast.

Esimese väite esimene osa

43 Hageja väidab, et määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti i „kohaldamisalasse kuuluvad tähised, mille kaitse tuleneb kõigi poolte vahelisest kokkuleppest või lepingust". Käesoleval juhul tuleb aga silmas pidada, et kuna kõik Euroopa Liidu liikmeriigid „ei ole Euroopa rahaliidu liikmed", siis ei „kuulu" euro tähis määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti i kohaldamisalasse.

44 Selles küsimuses olgu meenutatud, et määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt i kaitseb kõnealuse määruse artikli 7 lõike 1 punktis h nimetamata embleeme – see tähendab muude kui riikide või rahvusvaheliste valitsustevaheliste organisatsioonide embleeme, millest korrapäraselt teavitatakse Pariisi konventsiooni liikmesriike –, juhul kui need embleemid pakuvad avalikkusele erilist huvi. Selle sätte paljuhõlmavat sõnastust silmas pidades tuleb asuda seisukohale, et see kaitseb mitte ainult rahvusvaheliste valitsustevaheliste organisatsioonide embleeme, millest ei ole Pariisi konventsiooni liikmesriike teavitatud, vaid ka embleeme, mis olgugi, et need ei kajasta mõne rahvusvahelise valitsustevahelise organisatsiooni kõiki tegevusi, on siiski konkreetselt seotud mõne tema tegevusega. Nimelt piisab asjaolust, et embleem on seotud mõne rahvusvahelise valitsustevahelise organisatsiooni mingi tegevusega, et tõendada avalikkuse huvi selle kaitsmise vastu.

45 Eelmises punktis esitatust lähtudes tuleb asuda seisukohale, et määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt i kaitseb tingimusel, et selle sättes esitatud muud tingimused on täidetud, mitte ainult Euroopa Liidu embleeme kui selliseid, vaid ka embleeme, milles viidatakse üksnes mõnele tema tegevusvaldkonnale.

46 Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõige 2 sätestab, et selle artikli lõiget 1 kohaldatakse pealegi olenemata sellest, et registreerimata jätmise põhjused on ainult teatavas Euroopa Liidu osas. Seega tuleb kõnealuse määruse artikli 7 lõike 1 punktis i nimetatud avalikkuse huvi mõista nii, et see ei hõlma tingimata kogu liidu territooriumi. Piisab sellest, et see esineks mõnes selle osas. Neil põhjendustel võib niisiis asuda seisukohale, et nimetatud määruse artikli 7 lõike 1 punkt i kaitseb kõiki embleeme, mis ei tähista küll liitu tervikuna, kuid puudutavad mõnd selle tegevust, ja seda isegi siis, kui see tegevus toimub vaid mõnes Euroopa Liidu liikmesriigis.

47 ELTL artikli 3 lõige 4 näeb selles osas ette, et „[l]iit rajab majandus- ja rahaliidu, mille rahaühik on euro". Euro tähis tähistab seega kahtlemata Euroopa Liidu üht tegevust. Seetõttu ei piisa üksnes asjaolust, et Euroopa Liidu teatud liikmesriikides ei ole euro käibel, järeldamaks, et see tähis, mille puhul ühestki Euroopa Kohtule esitatud toimikus esinevast tõendist ei ilmne, et sellest oleks Pariisi konventsiooni liikmesriike korrapäraselt teavitatud, ei kuulu määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktiga i antud kaitse kohaldamisalasse.

48 Selle järelduse vaidlustamiseks esitab hageja kolm argumenti.

49 Esiteks väidab ta, et ainult inglise keeles avaldatud ühtlustamisameti juhises „Manual of Trade Mark Practice" (edaspidi „ühtlustamisameti juhis"; B osa „Hindamine", punkt 7.8.3.3.a) möönab ühtlustamisamet sõnaselgelt, et määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktiga i on kaitstud ainult eespool punktis 43 nimetatud embleemid. Kõigepealt tuleb siiski sedastada, et siinkohal nimetatud ühtlustamisameti juhises esitatu ei olnud mingil juhul kohaldatav vaidlustatud otsuse vastuvõtmise kuupäeval. Seejärel ja täiendavalt tuleb märkida, et juhisele viitamine ei ole tulemuslik. Tegelikult on ühtlustamisameti juhise puhul tegemist üksnes selliste käitumissuuniste normistikuga, mille ühtlustamisamet on enda suhtes ise kehtestanud. Nii ei saa need ettekirjutused olla määruse nr 207/2009 sätete suhtes ülimuslikud ega isegi mitte mõjutada seda, kuidas liidu kohus neid määrusi tõlgendab. Vastupidi, seda tuleb tõlgendada kooskõlas määruse nr 207/2009 sätetega (Üldkohtu 27. juuni 2012. aasta otsus kohtuasjas T-523/10: Interkobo *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – XXXLutz Marken (my baby), punkt 29).

50 Teiseks väidab hageja, et käesoleval ajal on olemas üksnes üksainus ühtlustamisameti otsus, milles märgitakse, et määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt i kaitseb euro tähist. See asjaolu ei saa siiski kuidagi mõjutada kõnealustele sätetele antavat tõlgendust.

51 Kolmandaks toob hageja esile, et ühtlustamisamet on eitanud, et määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt i kaitseb „muid olulisi tähiseid, nagu näiteks rahvusvahelist ümbertöödeldava toote tähist". Sellegipoolest tuleb apellatsioonikodade otsuste seaduslikkust hinnata üksnes määruse nr 207/2009 alusel, nagu liidu kohus seda on tõlgendanud, mitte ühtlustamisameti varasema otsustuspraktika põhjal (Euroopa Kohtu 26. aprilli 2007. aasta otsus kohtuasjas C-412/05 P: Alcon *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet, EKL 2007, lk I-3569, punkt 65, ja Üldkohtu 2. mai 2012. aasta otsus kohtuasjas T-435/11: Universal Display *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet (UniversalPHOLED), punkt 37), juhul kui hageja ei tõenda, et ühtlustamisameti otsus „rahvusvahelise ümbertöödeldava toote tähise" kohta on käsitletavale juhtumile ülekantav.

52 Väite esimene osa tuleb seega tagasi lükata.

Esimese väite teine osa

53 Hageja väidab, et euro tähist „tajub avalikkus tavaliselt lihtsalt vääringu tähisena". Hageja arvates ei saa niisiis isegi juhul, kui väite esimene osa tuleb tagasi lükata, seda tähist kaitsta vääringu tähisena määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti i alusel.

54 Lisaks toob ta esile, et komisjon on oma teatises euro tähise kasutamise kohta „andnud otsesõnu loa kasutada vääringu tähistamiseks [euro] tähist".

55 Samas ei võimalda esmapilgul miski välistada määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt i kohaldamisalast euro sümbolit ehk embleemi, mis on seotud Euroopa Liidu ühe tegevusvaldkonnaga, üksnes asjaolu tõttu, et see kujutab endast vääringu tähist. Seejärel tuleb täheldada, et teatis euro tähise kasutamise kohta ei luba euro tähise taasesitamist või jäljendamist kaubamärgina või selle osana. Nimetatud dokumendis piirdub komisjon selles osas soovitusega „kõikidel vääringu kasutajatel kasutada kõnealust tähist [euros] vääringustatud rahasummade kirjeldamisel, näiteks tariifides, arvetel, tšekkidel ning mis tahes muus õigusdokumendis".

56 Seega tuleb väite teine osa tagasi lükata.

Esimese väite kolmas osa

57 Hageja väidab, et ühtlustamisamet rikkus õigusnormi sellega, et ta võttis seisukoha, et määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt i ei kaitse embleeme mitte ainult identse taasesitamise, vaid ka nende jäljendamise vastu.

58 Ta esitab selle kohta kolm argumenti.

59 Esiteks toob ta esile, et apellatsioonikoda kaldus kõrvale ühtlustamisameti juhises (B osa „Hindamine", punkt 7.8.3.3.b) esitatud määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti i tõlgendusest.

60 Teiseks väidab ta, et eespool punktis 39 viidatud liidetud kohtuasjade American Clothing Associates *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet ja Siseturu Ühtlustamise Amet *vs*. American Clothing Associates punktis 80 esitatud kaalutlustest ilmneb, et määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti i kohaldamisala ulatus on väiksem kui sama määruse artikli 7 lõike 1 punktil h.

61 Kolmandaks toob ta esile, et apellatsioonikoda ei arvestanud määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti i sõnastusega. Nimelt näitab selles sättes tegusõna „sisaldama" kasutamine selgelt, et mõeldud on üksnes embleemide identseid taasesitusi. Nimetatud sõnastus erineb määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktis h kasutatust, mis viitab Pariisi konventsiooni artiklile 6 *ter*.

62 Hageja eksib siiski määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti i kaitseala ulatuses: nagu ta eespool punkti 34 kohaselt on väitnud, keelab see säte kaubamärgina registreerida sama määruse artikli 7 lõike 1 punktis h nimetamata embleeme ka siis, kui need embleeme pole taasesitatud täpselt, vaid kui nad on üksnes jäljendatud.

63 Peale selle tuleb rõhutada ühelt poolt seda, et hageja ei saa kõnealusele sättele antava tõlgenduse muutmiseks viidata ühtlustamisameti juhisele. Teiselt poolt olgu märgitud, et ta ei ole õigesti tõlgendanud eespool punktis 39 viidatud liidetud kohtuasjade American Clothing Associates *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet ja Siseturu Ühtlustamise Amet *vs.* American Clothing Associates punkti 80: ta ei ole näidanud, et määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti h sätetega antud kaitse on tingimata laiem, kui sama artikli punktiga i antud kaitse, vaid üksnes, et punkti h kaitseala on vähemalt sama ulatusega, kui punktiga i kehtestatu.

64 Neil asjaoludel tuleb asuda seisukohale, et apellatsioonikoda ei rikkunud õigusnormi, kui ta täpsustas vaidlustatud otsuse punktis 28, et „asjaomase artikli sõnastus ei näe otsesõnu ette" määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti i kohaste embleemide identset taasesitamist.

65 Järelikult tuleb väite kolmas osa tagasi lükata.

Esimese väite neljas osa

66 Vaidlustatud otsuse punktides 29–31 leidis apellatsioonikoda, et asjaomane kaubamärk hõlmab euro tähise kujutist, mille – olgugi et see ei vasta täpselt sellele tähisele – võib avalikkus segi ajada selle "identse taasesitusega".

67 Hageja väidab, et nii otsustades apellatsioonikoda eksis. Tema arvates ei kujuta käsitletav kaubamärk endast tegelikult mitte euro tähise „identset" taasesitust, vaid üksnes selle „muudetud" taasesitust. Tema väitel ei ole see kujutis isegi mitte samades värvides kui euro tähis, nagu seda kirjeldatakse teatises euro tähise kasutamise kohta. Erinevalt sellest tähisest sulanduvad kõnealuse kaubamärgi värvivarjundid üksteisesse. Lisaks on see „kokku sulatatud" e-tähega. Lõpuks on selle tähe alumine kõverus pikem kui kõnealusel tähisel.

68 Eelmises punktis esitatud argumentidega väidab hageja niisiis, et apellatsioonikoda eksis, asudes seisukohale, et käsitletav kaubamärk sisaldab euro tähise „identset" taasesitust.

69 Need argumendid põhinevad siiski valel eeldusel. Nimelt ilmneb vaidlustatud otsuse punkti 29 esimesest lausest ja selle otsuse ülesehitusest, et apellatsioonikoda ei lähtunud sellest, et käsitletav kaubamärk sisaldab euro tähise identset taasesitust, vaid ta sedastas hoopis, et see sisaldab selle tähise jäljendust, mis on pealegi sellega niivõrd sarnane, et asjatundmatud isikud võivad selle segi ajada kõnealuse tähise identse taasesitusega. Kui apellatsioonikoda oleks tegelikult soovinud otsustada, et käsitletav kaubamärk sisaldab euro tähise identset taasesitust, siis ei oleks ta vaidlustatud otsuse punktis 28 vaevunud rõhutama, et määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt i keelab mitte üksnes määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktis h nimetamata embleemide identse taasesitamise, vaid keelab ka nende jäljendamise. Apellatsioonikoda ei ole ka vaidlustatud otsuse punktis 29 tõstnud esile „erinevust", mis tema arvates on euro tähise ja selle taasesituse vahel asjaomases kaubamärgis.

70 Igal juhul tuleb märkida, et kuigi hageja soovis esile tuua, et apellatsioonikoda eksis, leides, et vaidlusalune kaubamärk sisaldab euro tähise jäljendust, tuleb tema argumendid tagasi lükata.

71 Nimelt ei ole erinevused ühelt poolt vaidlusaluses kaubamärgis esineva euro tähise taasesituse ja teiselt poolt kõnealuse tähise vahel niivõrd suured, et seda taasesitust saaks liigitada jäljenduseks.

72 Esiteks tuleb märkida, et vaidlusaluses kaubamärgis sisalduv tähis ei ole siiski täiesti samas mõõdusuhtes, mida on kasutatud teatises euro tähise kasutamise kohta: täpsemalt on selle alumine kõverus pikem, kui nimetatud teatises kirjeldatud euro tähisel. Keskmine tarbija ei pruugi sellegipoolest tajuda sellist erinevust, mida võib märgata heraldikakunsti asjatundja.

73 Teiseks olgu esile toodud, et kuigi tähise värvus muutub järk-järgult oranžis või nagu hageja on märkinud „pruunikas" värvigammas, tundub see valdavalt kollane. Lisaks on taust, millel tähis on esitatud, sinine, nagu on ette nähtud teatises euro tähise kasutamise kohta.

74 Kolmandaks esineb vaidlusaluses kaubamärgis sisalduv tähis kõrvuti tähega „e". Kuid see ei ole, nagu väidab hageja, selle tähega „kokku sulatatud" nii, et seda ei saa temast eristada.

75 Sellest tulenevalt tuleb esimene väide tervikuna tagasi lükata.

Teine väide, mille kohaselt ei ole Pariisi konventsiooni artikli 6 ter *lõike 1 punkti c kohaldatud täpselt*

76 Nagu eespool punktis 39 märgitud, on Pariisi konventsiooni artikli 6 *ter* lõike 1 punktis c ette nähtud tingimus *mutatis mutandis* kohaldatav määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti i kohastele embleemidele.

77 Niisiis saab neile embleemidele antavat kaitset kohaldada üksnes siis, kui sellist embleemi sisaldav kaubamärk tervikuna võib eksitada avalikkust seose olemasolu suhtes ühelt poolt selle kaubamärgi omaniku või kasutaja ja teiselt poolt selle asutuse, millele asjaomane embleem viitab, vahel.

78 Seda kaitset kohaldatakse eelkõige siis, kui käsitletav kaubamärk eksitab tarbijat sellega tähistatud kaupade või teenuste päritolu osas, lubades uskuda, et need pärinevad asutuselt, mille embleemile viitavat taasesitust või jäljendust nad sisaldavad. Samuti kohaldatakse seda kaitset, kui avalikkus võib arvata selles kaubamärgis esineva embleemi taasesituse või jäljenduse tõttu, et see asutus, mille embleemile viidatakse, on andnud neile kaupadele või teenustele heakskiidu või tagatise või need on mõnel muul viisil selle asutusega seotud (vt analoogia alusel eespool punktis 29 viidatud kohtuotsus EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES, punkt 61).

79 Teises väites toob hageja teise võimalusena esile, et isegi kui apellatsioonikoda kohaldas analoogia alusel õigesti Pariisi konventsiooni artikli 6 *ter* lõike 1 punkti c, eksis ta ikkagi seda sätet käesoleva juhtumi asjaoludele kohaldades.

Teise väite esimene osa

80 Vaidlustatud otsuse punktidest 40–44 ilmneb, et apellatsioonikoda asus seisukohale, et euro tähis viitab Euroopa Liidule.

81 Käsitletava väite esimeses osas vaidlustab hageja selle hinnangu. Ta esitab selle kohta kaks argumenti.

82 Esiteks väidab hageja, et euro tähis ei viita ühelegi organisatsioonile. Tema arvates tajub avalikkus seda tähist rahaühikuna.

83 Seda kinnitab tema arvates „kõigi tarbijate igapäevane kogemus”, mille kohaselt nad võivad „märgata „igal tänavanurgal” seda [euro] tähist kaubanduses Euroopa rahaliidule üldse mõtlemata”. Euro tähis on seega samasugune täiesti neutraalne vääringu tähis nagu USA dollar või naelsterling. Lisaks on avalikkus harjunud selliste märgistega, mis – nagu käesoleval juhul – kujutavad euro tähist „jäljendatud” kujul ega seosta neid tingimata Euroopa Liidu institutsioonide ega muude asutustega”.

84 Teiseks väidab hageja, et kuigi Üldkohus leidis, et euro tähis seondub „selle „taga” oleva organisatsiooniga”, tuleb asuda seisukohale, et see organisatsioon ei ole mitte Euroopa Liit tervikuna, vaid üksnes „Euroopa rahaliit”.

85 Hageja arvates euro tähis „seondub kõige enam rahaliidu tegevusega majanduspoliitika valdkonnas ega seondu Euroopa Liidu – võimalike – tegevustega laias tähenduses, mis puudutavad siiski peamiselt üksnes õigusloome ja poliitika valdkonda”.

86 Nagu on aga märgitud eespool punktis 47, näeb ELL artikli 3 lõige 4 ette, et „[l]iit rajab majandus- ja rahaliidu, mille rahaühik on euro”. Viidatud artikli enda sõnastusest ilmneb, et olenemata asjaolust, et euro tähis on rahaühik, viitab see artikkel konkreetsele juriidilisele isikule ehk Euroopa Liidule.

87 Asjaolu, et euro tähis viitab konkreetsemalt majandus- ja rahaliidule, ei sega mingil moel eelmises punktis esitatud järeldust. Nimelt vastab majandus- ja rahaliit, mida käsitletakse täpsemalt EL toimimise lepingu kolmanda osa VIII jaotises ja millele hageja paistab viitavat, kasutades väljendit „Euroopa rahaliit”, ühele Euroopa Liidu tegevusvaldkonnale. Lisaks ei ole majandus- ja rahaliit iseseisev Euroopa Liidu juriidiline isik.

88 Seega tuleb selle väite esimene osa tagasi lükata.

89 Selle järelduse vaidlustamiseks väidab hageja, et „[...] liitu kui tervikut arvesse võtvat hindamist ei saa läbi viia, vaadeldes Euroopa Liidu lippu, mida puudutab [määruse nr 207/2009] artikli 7 lõike 1 punkt h ja mida [apellatsioonikoda] ei pidanud asjakohaseks”. Hageja arvab nimelt, et „väita, et [asjaomane] kaubamärk ei loo asjaomase avalikkuse tajus seost [Euroopa] [l]iiduga või selle [lipuga], et seejärel järeldada sellise seose esinemist [euro] tähisega, on nimetatud sätte meelevaldne ümberpööramine”.

90 Isegi kui eeldada, et on tõendatud see, et asjaomane kaubamärk ei sisalda määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktiga h kaitstud tähise taasesitust või jäljendust, ei saa sellegipoolest sellise asjaolu alusel välistada, et kõnealune kaubamärk sisaldab erilist tähist, mis on ise kaitstud sama määruse artikli 7 lõike 1 punktiga i. Neil kaalutlustel ei saa asjaolu, et apellatsioonikoda kritiseeris vaidlustatud otsuses määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti i rikkumist, mingil juhul kujutada endast ise nimetatud artikli lõike 1 punktis h esitatud sätete kuritarvitamist.

Teise väite teine osa

91 Vaidlustatud otsuse punktis 42 leidis apellatsioonikoda, et „arvestades „Euroopa Liidu institutsioonide ja muude asutuste tegevusvaldkondadesse ja pädevusse kuuluvate teenuste ja kaupade mitmekülgsust”, on võimalik, et need langevad kokku registreeritud kaubamärgiga tähistatud kaupade või teenustega”.

92 Hageja väidab sisuliselt, et isegi kui käsitletava väite esimene osa lükatakse tagasi, ei saa Üldkohus jätta sedastamata, et eelmises punktis esitatud kaalutlused ei ole õiged. Hageja leiab, et „Euroopa rahaliidu” ja Euroopa Liidu tegevusvaldkonnad ei ole „objektiivselt võttes mingil moel seotud [asjaomase kaubamärgiga tähistatud] kaupade ja teenustega”. Niisiis ei ole hageja arvates võimalik, et avalikkus seostaks selle kaubamärgi omanikku „Euroopa rahaliiduga” või Euroopa Liiduga.

93 Oma seisukohta ilmestab hageja väitega, et on selge, et „Euroopa rahaliidu" tegevusvaldkonnad ei hõlma klassi 9 kuuluvaid „andme- ja salvestisekandjaid" ja klassi 16 kuuluvaid „trükitooteid" ning samuti klassi 44 kuuluvaid „tervishoiu- ja veterinaarteenuseid" ning „tervise ja iluteenuseid inimestele ja loomadele", klassi 41 kuuluvat „personaliarendust koolituse ja täiendusõppe kaudu" ning klassi 42 kuuluvat „andmetöötlusprogrammide loomist".

94 Ta lisab, et avalikkus ei seosta selliseid klassidesse 35 ja 36 kuuluvaid teenuseid nagu „ärikonsultatsioonid", „finantskonsultatsioonid" ja „rahatehingud" „Euroopa rahaliiduga", mille „liikmed ei saa olla [...] eraettevõtjad" ega „Euroopa Liiduga", mille tegevuse hulka ei kuulu „era äri- ja finantskonsultatsioonid". Ta väidab, et tegelikult on tegu teenustega, mille suhtes avalikkus on eriti tähelepanelik, kuna ta on huvitatud „oma vara säilitamisest ja selle tootlusest".

95 Selline väide tuleb igal juhul ümber lükata.

96 Kõigepealt tuleb rõhutada, et vastupidi hageja väidetele viitab euro tähis Euroopa Liidule tervikuna, mitte üksnes „majandus- ja rahaliidule", mis on vaid üks tema tegevusvaldkondadest (vt eespool punkt 87). Seega oli apellatsioonikojal õigus võrrelda kõnealuse kaubamärgiga tähistatud kaupu ja teenuseid kõigi Euroopa Liidu tegevusvaldkondadega.

97 Teisalt ilmneb eespool punktis 78 esitatust, et määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktiga i kehtestatud kaitse on kohaldatav ka siis, kui kaubamärk ei ole eksitanud tarbijat sellega tähistatud kaupade või teenuste päritolu osas ja kui avalikkus võib arvata, et asutus, mille embleem selles kaubamärgis sisaldub, on andnud neile kaupadele või teenustele heakskiidu või tagatise või need on mõnel muul viisil selle asutusega seotud.

98 Neil kaalutlustel tuleb asuda seisukohale, et apellatsioonikojal oli õigus, kui ta sisuliselt otsustas, et kuna liit teostab oma pädevust väga laias tegevusvaldkonnas, ei ole võimalik välistada, et avalikkus peab käsitletava kaubamärgiga tähistatud kaupu ja teenuseid mõnda valdkonda kuuluvaks, milles liit osaleb.

99 Lisaks sellele tuleb esile tõsta esiteks seda, et klassi 9 kuuluvaid „andme- ja salvestisekandjaid" ning ka klassi 42 kuuluvat „andmetöötlusprogrammide loomist" käsitleb EL toimimise lepingu kolmanda osa XIX jaotis ning liidu tegevus isikuandmete kaitse valdkonnas, mida mainitakse ELTL artikli 16 lõikes 1. Teiseks on klassi 16 kuuluvad „trükitooted" hõlmatud valdkonnaga, kus liit tegutseb Euroopa Liidu Ametlike Väljaannete Talituse (OP) kaudu. Kolmandaks käivad klassi 44 kuuluvad „tervishoiu- ja veterinaarteenused" ning „tervise ja iluteenused inimestele ja loomadele" „rahvatervise" alla ja seda valdkonda käsitleb EL toimimise lepingu kolmanda osa XIV jaotis, mille raames võib ELTL artikli 168 lõike 4 punkti b sätete alusel võtta „veterinaaria- ja fütosanitaaralal meetmeid, mille otsene eesmärk on rahvatervise kaitse". Neljandaks võib klassi 41 kuuluv „personaliarendus koolituse ja täiendusõppe kaudu" viidata ELTL kolmanda osa XII jaotise pealkirjas olevale „haridusele" või „kutseõppele". Viiendaks meenutavad sellised teenused nagu „ärikonsultatsioonid", „finantskonsultatsioonid" ja „rahatehingud" klassides 35 ja 36 ükskõik millisele avalikkusele tingimata „majandus- ja rahapoliitikat", mis on leidnud väljenduse EL toimimise lepingu kolmanda osa VIII jaotise pealkirjas.

Teise väite kolmas osa

100 Hageja väidab, et käsitletav kaubamärk ei loo avalikkusele muljet seose olemasolust ühelt poolt selle omaniku ja teiselt poolt „Euroopa rahaliidu, mis ei saa [viimati nimetatuga] kokku kuuluda tolle ereettevõtja staatuse tõttu" või üldisemalt Euroopa Liidu vahel.

101 Olgugi et euro tähist seostatakse Euroopa Liiduga, ei ole hageja arvates nimelt käsitletavas kaubamärgis esinev kõnealune tähis domineeriv. Seega tuleb läbi viia selle kaubamärgi terviklik hindamine, et kindlaks määrata kas selle omaniku ja Euroopa Liidu vahel esineb seos.

102 Sellisest hindamisest ilmneb siiski, et sedalaadi seost ei esine.

103 Esiteks on kõnealuse kaubamärgi sinine taust „läbistatud valge nelinurgaga, mis sisaldab sõnu „member of" ja sõnadega „euro experts", mis on samuti valget värvi.

104 Teiseks on euro tähise taasesitus „kokku sulatatud" „e-tähega", mis on üksteisega sulanduvates kuldsetes toonides (mis muutuvad pruunikaks), mis eristub selgelt ametlikust „€" tähise ühestainsast helekollasest värvist". Pealegi, „kuna e-täht on toonitatud järk-järgult tumedamaks, siis tõmbab see rohkem tähelepanu kui [euro tähise taasesitus]".

105 Kolmandaks ei kujuta „poolkuu-kujuliselt paigutatud tähed rahaliidu tähist – ega ka mitte Euroopa Liidu kui terviku oma". Tegelikult ei saa need tähed meenutada „Euroopa lippu" „kuna [kaubamärgi] üldkontekst läheb kaugemale Euroopa Liidu ideest ja kuna poolring ei edasta otseselt „ühtsuse" keskset sõnumit".

106 Eespool kirjeldatud argumendiga ei saa nõustuda.

107 Vastab tõele hageja väide, et määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti i kohaldamine eeldab käsitletava kaubamärgi hindamist tervikuna, juhul kui selle kaubamärgi muud elemendid, kui neid tervikuna vaadelda, ei loo avalikkuse seisukohast muljet seose olemasolust ühelt poolt selle omaniku või kasutaja ja teiselt poolt asjaomase asutuse vahel, kes omab või kasutab selle kaubamärgi osaks olevat embleemi, ega eksita üldsust sellise seose olemasolu suhtes (vt analoogia alusel eespool punktis 29 viidatud kohtuotsus EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES, punkt 59).

108 Nagu märkis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktides 40–44, ilmneb käsitletava kaubamärgi hindamisest tervikuna, et see siiski loob avalikkusele mulje seose olemasolust tema omaniku ja Euroopa Liidu vahel.

109 Nagu on märgitud eespool punktis 71, sisaldab käsitletav kaubamärk esiteks euro tähise jäljendust, mis on selles asetatud kesksele kohale. Samas ei saa seda tähist seostada üksnes Euroopa Liiduga, nagu on märgitud eespool punktis 86.

110 Teiseks ei suuda käsitletava kaubamärgi kolm muud elementi neutraliseerida avalikkusele euro tähise jäljenduse olemasolust jäävat muljet.

111 Nimelt on esiteks 12 tähte, mille domineeriv värv on kollane, asetatud sinisele taustale poolringis ümber kõnealuse euro tähise jäljenduse. Isegi kui nõustuda, et need tähed ei kujuta endast eespool punktis 9 esitatud Euroopa lippu, tuleb siiski tõdeda, et need ei saa mingil juhul tasakaalustada avalikkusele käsitletavas kaubamärgis euro tähise jäljendusest jäävat muljet.

112 Teiseks, nagu on märgitud eespool punktis 74, esineb käsitletavas kaubamärgis sisalduv euro tähis kõrvuti tähega „e" ega ole selle tähega „kokku sulatatud" nii, nagu väidab hageja. See täht ei ole seevastu ise tähendusrikas ega takista seose tekkimist käsitletava kaubamärgi omaniku ja Euroopa Liidu vahel.

113 Kolmandaks esineb väljend „member of" valgel taustal euro tähise kohal. Väljend „euro experts" on omakorda kujutatud valgel taustal selle all. Nagu apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 43 väga õigesti märkis, võivad need kaks väljendit koosmõjus viidata ametlikult heaskiidetud euroekspertide piiratud ringile. Nad jätavad seega mulje, et Euroopa Liit, millele – nagu eespool on märgitud – euro tähis viitab, on käsitletavale kaubamärgile andnud oma nõusoleku.

114 Järelikult tuleb selle väite kolmas osa tagasi lükata. Teine väide tuleb seega täies ulatuses tagasi lükata.

Kolmas väide, mis puudutab määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti g

115 Viimase võimalusena väidab hageja, et õiguspärane oli apellatsioonikoja otsus, millega lükati tagasi määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti c alusel esitatud kehtetuks tunnistamise taotlus. Lisaks väidab ta, et kuna komisjon viitas määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktile g üksnes apellatsioonikojas, siis tuleb see viide lugeda hilinenuks ja seetõttu vastuvõetamatuks. Ta lisab, et käsitletavat kaubamärki ei saa mingil juhul viimati nimetatud sätte alusel kehtetuks tunnistada.

116 Nagu selgub vaidlustatud otsuse punktidest 44 ja 45, otsustas apellatsioonikoda, et kõnealune kaubamärk tuleb tunnistada kehtetuks määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti i alusel, ilma et oleks vaja „hinnata muid kehtetuks tunnistamise taotluses esitatud põhjendusi".

117 Niisiis ei olnud asi vastuolus määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktiga g, mis tingis apellatsioonikoja poolt tühistamisosakonna otsuse tühistamise ja käsitletava kaubamärgi kehtetuks tunnistamise.

118 Seetõttu tuleb kolmas väide tulemusetuse tõttu tagasi lükata.

119 Kõigest eelnevast tulenevalt peab hagi rahuldamata jätma.

Kohtukulud

120 Üldkohtu kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hageja kahjuks, tuleb kohtukulud vastavalt ühtlustamisameti nõudele välja mõista hagejalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kolmas koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Jätta Heinrich Kreyenbergi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) kohtukulud.

Czúcz Labucka Gratsias

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 10. juulil 2013 Luxembourgis.

Allkirjad